

de die 1559.

hac re in consilium D. Doctorem Albertum cui usque
 veteri amico ac necessario suo singulis ferè literis D. Lam-
 berthi pie memoria filios suos commendavit. Et hoc jux-
 ta mecum visum est optimum, quod speramus et tibi probatum
 iri. Ut Theodori iussu hic operam maximè fidei de fide,
 vari, cum Ludolpho (a quo dicitur propter morbum non pot-
 esse ante alios veniant. Tres reliqui admodum pueri sunt,
 et isthinc duc et custode circa primum veniunt. Nec
 nam nec incus forent redire, nec mercedem istos pueri
 committi possunt, ut cum eis in plaudis periculum
 dies noctesque per se a seculis tractantur. Proinde si
 libet materis accipere, fiat pro vestro arbitratu,
 dummodo custes aliquis huc à vobis veniant, ut et
 facine et pueruli facti concedantur. Vultis vidua
 D. Doctoris precamur consolationem à Filio Dei
 serva totum pro, ab ipso petimus, quisquis es quia
 vult. Patre nostro instigat fidelibus affluat
 nam etiam ejus filios in doctrina sua et in vero Dei
 cultu retinendis fidelem operam impendat. Vale. Rosa, (20. Jan.)
 Januarij 1559. Roma Johannes Molanus.

Oax Dei per Jesum Christum
 D. Gerardo Capio. Emda.

171

plane puerum Pastor Brasiliis post funestam gregis
 dissipationem quotidiano luctu et continuis vigi-
 liis exhaustus dormivit. O dolor! O acerbum Eule,
 sic valuit! Nam illum sine extra ducum est a ramis
 suis laboribus et difficillimis certaminibus in domo Dei
 fideliter constanterque defunctum quam animam apud
 Jesum Christum deposuisse. Quid dicam de Valensi, qui
 de seipso aliisque sanctissimis fratribus, qui gravissimis af-
 flictionibus exempli labefactate Ecclesia privatus est
 fidei fidei cum honestissima memoria reliquerunt.
 Tene quò animo esse crederem cum humanissime in ista
 tam longa tempore, multiplici fidelium necessitate. Quid uti-
 liter se capere existimem, tantum perplexis Ecclesia pericu-
 lis. Quid! nisi ut animos et constanti prece re-
 succurrens neque lapsis, dispersi gregis reliquias qua-

[Mscr. A. 4. =
 N. 32]

modo recolligas, et docendo, consolando,
instruendo, confortes fratres tuos, obli-
tis eorum vulneribus, quae sanari continuo
non possunt. Sed ego dum meo deleri indol-
geo, neque fidem. Scripsi seram super ad D. Herman-
num Brassium, de filiis Domini Johannis à la-
sco, ut eorum ratio habere tur, ille autem moriens
precessitatem exultans, ro bis (ut arbitror) curandos
commisit. Promde hanc mihi dabis veniam Vene-
rabilis frater Gerardus Campi, quod si quidam dissimilem
civitate distent, breviter quae ad illos ipsos perti-
nent, perscribo. Jam illi per gratiam Dei in suis
studiis eos praepositos fecerunt, ut commodè in
celebriorem se holer aliquam ex mea puerili
aetate trahere possint. Quia etiam quos solent ha-
bere studiorum a mulis atque aequales, si aut jam
dimissi sunt, aut mox dimittentur, reliqui quos
habet validiores sunt, longeque infra ipsos subsidium
lares et animas eis mirant, et mihi labores
augent. Ipsi jam pridem ad majorem doctrinae messem
transire gestunt, et ego si colligo lectionum ad-
harum rationes, a te vere proximo tempestive di-
mitti possint. Non sunt ita absolute docti, ut mi-
hil possum addere, nam quidem per rursus literis mani-
funt, quae tunc in viis excolendis sudatum sit,
non nisi mediocria consequuntur. Attamen et
ambo profecti sunt, ut si aliquo majore coetu
si tunc tunc iustos ad se uberiores inponant, ut
sum capere possint, et ad laudabilem perfectiorum
tionem pervenire. Itaque et ego abs te peto
et illi vehementer contendunt, ut de hac re
istos commonefacias, quorum eos fidei pater
discedens commendabis, efficacique ipsorum in-
primis nomine, ut ad proximum pascha per-
tatis jam penè Quorum annorum sumptibus,

ego argenti quideam et ipsi liberatione. Nec plura
 videris a D. Gerardo Lampio petere, nisi
 vobis eius tunc pietas, tum deinde clementia, miraris.
 Baroni filios filii tu plorata esse. Ut ergo auctori iux
 ta meum humanitati tua simul, toti Ecclesie compla
 citem per te tuam precatur a Filio Redemptore no
 stro Amen. Vile, Vir eruditissime, cui et ipse cum
 Emda graviter laborarem, ve ipsa compari, et doctrine
 et boni spiritus plurimum inesse, atque hoc non sine
 confusione tui multum devinum, quod meum an
 imam prorsus consternatum effusa consolatione lava
 veris. Iterum Vile Brema 14 Februarii 1554.
 Johannes Molang.

Pax Christi.
 D. Bernhardo Meppio Rectori
 Scholae Emdensis.

172/

Nuper tua integritas, erudite Meppi duos adolescentes,
 parentum impulsu mea fidei commendaverat, postu
 lans ut in his testificandis dignam vestra de me opi
 nione fidem diligenterque adhiberem. Equis enim sane
 stipulatio, cum enim permaqui precii apud nos de no
 minis parentes, qui suos filios institutioni nostrae
 credunt. At mihi nescio quo modo et sic infeliter ceci
 dit, ut nec in Henrico illa, nec in Christo, vel tua vel
 parentum expectationi respondere possim. Nam ten
 uis (ut ipse nosti) non vobis nostris subire colla iugo
 itaque semel nobiscum prorsus seu iuris est Adhuc ut
 proverbium est, dicitur et fugit. Christianus autem (quam
 tu prudenter scripsisti) tantum animo valere, quanto
 ego ipse experiendo cognoscerem, indolis est. Cum in
 scholis ut mihi quidem videtur, perditur. Quam rem
 honestissima patri non esse praetungendum do
 leo. Effluit enim iam grandior aetas, alius rebus
 idoneis discendis, et hoc gravitate labore inutili
 praeter perfidia suspitionem qua fitari. Modestus
 quidem est adolescens, et libenter obtemperat mo

[= Mscr. a. 7 =
 N. 33]